

VĚSTNÍK

č. 5 **Školní rok 2002/03 – leden**

Vážení a milí katecheté,

minule jsem slíbil přidat ještě několik zajímavostí ke světovému katechetickému setkání, které se uskutečnilo ve Vatikáně.

V diskusních skupinách se vedla řeč také o situaci katecheze v různých zemích. Členové německé jazykové skupiny pocházeli zejména z jižní, střední a severní Evropy. Zdálo se mi, že v názorech na katechezi se země s dlouholetou nepřerušenou tradicí křesťanství (Německo, Rakousko, Švýcarsko, Holandsko, Polsko) dost odlišovaly od zemí s křesťanskou menšinou (Dánsko a Norsko) a zemí s komunismem přerušenou křesťanskou tradicí (Česká republika, Bosna a Hercegovina, Slovinsko, Chorvatsko, Albánie...).

Nejprve bych chtěl aspoň stručně přiblížit situaci katecheze v první skupině. V těchto zemích se téměř celá pozornost hned po válce soustředila na náboženskou výuku, která – vzhledem k velkému počtu pokřtěných – probíhala na církevních i státních školách. Tato výuka byla doplňována téměř přirozeně křesťanskou výchovou v rodinách a celkem příznivě nakloněnou nebo aspoň neutrální atmosférou ve společnosti. Křesťanství bylo obecně považováno za hodnotu, ze které žije celá společnost. Pojem „katecheze“ se pak spojil zejména s přípravou na svátosti – byl tedy v úzké vazbě na život místního společenství.

Dnes se však situace v těchto zemích poměrně prudce změnila. Zatímco výuka náboženství na různých typech škol i nadále pokračuje, pokulhává jednak křesťanská výchova v rodinách, a také už se nedá spolehnout na samozřejmé uznání významu křesťanství a na jeho privilegované místo ve společnosti. Už jen proto, že se do ní vmíchává mnoho dalších náboženství a duchovních proudů, které také usilují o své místo na slunci.

Reagovat na to musí jednak školství, protože už nestačí dělit náboženství ve škole jako dřív na katolické a evangelické, ale svoji výuku už chtějí mít také muslimové a mnozí další. Nechybí proto snahy vyhnout se stále většímu dělení a vytvořit neutrální formu náboženského vyučování, která by byla určena všem dětem bez rozdílu vyznání.

Reagovat na to musí i sama církev, protože víc než jindy cítí, že se jí ztratil druhý kůň do záprahu a že „káru s hlásáním víry“ dětem a mládeži táhne jakoby pouze náboženská výuka. Vyprázdnila se tak druhá miska vah, která dřív působila na výchovu vedle školní výuky, totiž homogenní společnost a přirozeně křesťansky orientovaná rodina. Jinými slovy: zesláblo, onemocnělo, nebo se i vytratilo přirozené společenství víry, které by se se školním vyučováním pravd víry

Obsah čísla 5/02-03

Téma:

Desatero – 3. přikázání

- Vzděláváme se:
Třetí přikázání
(P. Petr Vrbacký)
- Inspirace
pro katechezi:
Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý
- Test znalostí:
Desatero – 3. přikázání
- Příběhů není nikdy dost:
Rybář
Neděle zvířat
- Pedagogické okénko:
Diskuse s dospívajícími

Přílohy:

- Kartičky
pro chytré hlavičky:
17 Mladík z Naimu
18 Smrt Jana Křtitele
19 Nasycení zástupů
20 Ježíš jde po vodě
- Luštěnky a prac. listy:
Pamatuj
na den odpočinku
Naše dary pro Ježíše
Prokop (comiks)
- Pro mše s dětmi:
2. až 7. neděle
během roku (B)

spontánně doplňovalo. A protože jeden „kůň“ to vše neutáhne, zdá se, že se vše točí dokola na jednom místě.

Bylo zajímavé, že ve skupině to byli především zástupci Švýcarska a Rakouska, kteří hledali východisko z této krize ve znovuobjevení katecheze jako služby v církvi, která v sobě přirozeně spojuje jak vyučování, tak výchovu ve víře v konkrétním společenství rodiny, farnosti, diecéze, univerzální církve.

S příslibem „pokračování příště“ a s přáním požehnaného nového roku

Jiří Kaňa

VZDĚLÁVÁME SE

Třetí přikázání

Třetím přikázáním dává Bůh člověku větší dar, než si on sám vůbec uvědomuje: chrání ho totiž před ním samotným. Kolik už zaznamenala historie pokusů změnit prastaré rozložení sedmidenního cyklu dnů pracovních – všedních, a dne odpočinku – dne svátečního, i s jejich neblahými důsledky! Ale jak vidíme i dnes, člověk je stále znovu nepoučitelný.

Posvátným dnem Hospodinova odpočinutí byla sobota (*Ex 31,15*). Zachovávaní soboty bylo pro Izrael jedním ze znamení věrnosti smlouvě s Hospodinem uzavřené na Sinaji (*Dt 5,15*). Den Páně připomínal vysvobození z egyptského otroctví a vyvolení každého Izraelity pro jedinečný vztah synovství vůči pravému Bohu. „Sobota přerušuje každodenní činnost a umožňuje odpočinek. Stává se dnem protestu proti otroctví práce a kultu peněz“ (*KKC 2172*).

S Ježíšem Kristem pak přichází významný posun. „Ježíš vstal z mrtvých prvního dne v týdnu“ (např. *Mt 28,1*). Jako *první den* nám den Kristova vzkříšení připomíná první stvoření. Jako *osmý den*, který následuje po sobotě, znamená *nové stvoření* zahájené Kristovým zmrtvýchvstáním. Pro křesťany se stal prvním ze všech dní den Páně (dies dominica, neděle) (*KKC 2174*). „Ti, kteří žili ve starém řádu věcí, se obrátili k nové naději a nehleděli už k sobotě, ale žili podle neděle, dne Páně, v němž je náš život posvěcen skrze milost Pána a jeho smrt“ (sv. Ignác Antiochijský).

„Jako Bůh přestal sedmý den konat veškeré své stvořitelské dílo“ (*Gn 2,2*), tak i život člověka má rytmus práce a odpočinku. „Ustanovení dne Páně přispívá k tomu, aby byla všem dána možnost mít také dostatek klidu a volného času k životu rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému“ (*KKC 2184*). Jsou mezi námi lidé, z kterých „voní klid“. Nejsou pasivní, dělají dost – ale v souladu s danou situací. Umějí zabrat v práci a umějí si vychutnat chvilku klidu, pohody a zábavy. Pochopili, že třetím přikázáním Bůh láskyplně říká: Nemusíš se uštát neustálou prací, ani ustavičnou honbou za zábavou, ani strachem, kde co zmeškáš. To vše ti bere radost ze života, který jsem ti dal, abys jej žil pokojně a šťastně (*E. Lange*).

„Nedělní slavení dne a eucharistie Páně je středem života církve. Neděli (...) je nutno zachovávat jako prvotní zasvěcený svátek“ (*KKC 2177*). „Nemůžeš se modlit doma jako v kostele,

kde je Boží lid shromážděn, kde se volání vznáší k Bohu jedním srdcem. Tam je něco víc, jednota smýšlení, souzvuk duší, svazek lásky, modlitby kněží“ (sv. Jan Zlatoústý).

Jestliže se kdo ptá po povinnosti, zda musí jít na nedělní mši, u toho není v pořádku sám základ víry. Kdo chce Boha ctít prací, ale ne bohoslužbou, ten ho brzo nebude ctít nijak. Kdo se chce modlit jen v přírodě, ale ne v kostele, ten se brzo přestane modlit vůbec. Kdo jezdí do hor, ale vynechává přitom horu Kalvárii, ten brzo ztratí ze zřetele Cestu, kterou je Ježíš (L. Simajchl: *Desatero*).

„Účast na společném slavení nedělní eucharistie je svědectvím příslušnosti a věrnosti Kristu a církvi. Tímto způsobem věřící dosvědčují své společenství víry a lásky“ (KKC 2182).

Připravuje P. Petr Vrbacký

INSPIRACE PRO KATECHEZI

K tématu: Desatero – 3. přikázání

☒ Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý

Dnešní téma sestává ze dvou částí, a je proto lépe ho také rozdělit do dvou hodin. V první hodině se můžeme více věnovat úvaze o využití času a osvobození od tlaku výkonu. V další hodině pak můžeme navázat a věnovat se neděli jako dnu radostné oslavy Kristova vzkříšení.

Pomůcky: Větší kameny, šedé papíry s názory žáků z úvodní hodiny, dřevěné kostky, samolepky.

Uvedení do tématu: Katecheta přinese šedé papíry, které žáci vytvořili v úvodní hodině (viz úvod k *Desateru*, KV 1-2/2002-03) a na kterých je napsáno, co žáky omezuje. Vybere z nich ty, které se týkají všedních povinností, práce ve škole i doma. Společně si je ve třídě přečteme pro připomenutí. Nemáme-li tyto papíry, můžeme děti nechat sepsat na papír seznam „co všechno během dne musím“. Můžeme pak společně mluvit o tom, kolik vlastně máme nebo nemáme času (cenné zde mohou být zkušenosti těch dětí, které jsou hodně vytíženy a cítí se pod neustálým tlakem – očekává se od nich dobrý výkon ve škole a navíc i ve sportu, hře na hudební nástroj nebo v jiných činnostech), nakolik jsou ony činnosti důležité a přínosné, v čem jim naopak brání, aby svůj čas využily jinak.

Pantomima

Podněty z rozhovoru můžeme sehrát v pantomimické scéně. Jeden z žáků bude představovat člověka zatíženého povinnostmi týdne. Dohodneme se s dětmi na tom, jaké povinnosti to budou – každá z nich bude představována jedním větším kamenem, který „zatíženému člověku“ vložíme do náruči. Místnost představuje průběh týdne a dítě s kameny jím prochází. Ostatní děti se s ním během týdne pokoušejí setkat – chtějí mu podat ruku, nabízejí šálek čaje apod. Zatížený člověk však má plné ruce kamenů... Na konci třídy je žlutou stužkou vyznačen žlutý kruh představující neděli. Před vstupem do tohoto kruhu odkládá zatížený člověk své kameny, může z nich vytvořit zeď. Do kruhu za ním přicházejí i ostatní děti a konečně se s ním mohou setkat a uskutečnit to, co se během cesty týdnem nemohlo podařit. Celou scénku by bylo vhodné zakončit společným tancem v kruhu.

Téma: Při probírání tématu nám může být velkou pomocí učebnice náboženství pro 8. třídu. Osvědčilo se společné přečtení úryvku z knihy „Malý princ“ a nabídnuté aktivity. Vedeme děti k pochopení toho, že čas je jedním z nejcennějších Božích darů, který můžeme dobře využít. Ve svém životě však máme nejen pracovní povinnosti, nemusíme se nechat zotročit tlakem výkonu, ale můžeme mít i prostor pro oslavu, čas pro věci ještě důležitější, než je práce, čas pro vztahy.

Dynamiky (různé možnosti):

• **Kostky**

Každé dítě dostane několik starších dřevěných kostek a širší samolepky. Na každou kostku nalepí název některé hodnoty, která je pro ně v životě důležitá. Z kostek si pak každý postaví věž – nejdůležitější hodnotu postaví dole, ostatní pak na ni. Můžeme si pak navzájem prohlédnout své věže. Můžeme mluvit o tom, kolik času (a jak konkrétně!) věnujeme jednotlivým hodnotám. Odpovídá to pořadí důležitosti? Můžeme si i vyzkoušet, co se stane, když některou ze spodních důležitých kostek téměř vysuneme ze sloupce. Jak se naruší stabilita celé věže? Co to pro nás znamená?

• **Nedokončené věty**

Katecheta rozdává dětem papíry s nedokončenými větami, které si doplní:

Pro dospělé lidi je často těžké darovat někomu čas, protože...

Pro mne je těžké darovat někomu čas, protože...

Za ztracený čas pokládám...

Dobře využitý čas je pro mne...

Kdybych měl dost volného času, pak bych nejraději...

Když mi někdo věnuje svůj čas, pak je to pro mne...

• **Povídka**

Přečteme si společně povídku o rybáři (viz rubrika Příběhů není nikdy dost). Děti pak mají za úkol přepsat ji do současnosti a do svého osobního života. Povídky si navzájem přečteme. Jak se v našich pokusech podařilo vystihnout pointu původního příběhu?

• **Nedělní bohoslužba**

Můžeme se společně zamyslet nad průběhem mše. Jak lze v průběhu bohoslužby poznat, že je radostnou oslavou Kristova vzkříšení? Jak by bylo možné bohoslužbu slavit, aby to vidět bylo? Čím k tomu můžeme přispět?

Můžeme nakreslit (nebo vytvořit z výkladového materiálu) návrh prostoru kostela, který by odpovídal našim představám o slavení.

H. Baránková

K přílohám

☑ **Luštěnka Naše dary pro Ježíše.** Zde jde o to ukázat, že příchod mudrců s dary do Betléma není pouze historickou událostí zapsanou v Písmu svatém, ale skutečností týkající se osobně každého z nás. Co my můžeme Ježíšovi nabídnout? V situaci dětí to bude například: modlitba, účast na mši svaté, svaté přijímání, svatá zpověď, pomoc rodičům, návštěva babičky, dědečka, zastání se slabšího, kamarádství, správné využití času (televize, počítač...), dělání radosti druhým drobnými skutky...

Můžeme jim povyprávět i tento příběh (zkráceno): Chlapec přichází k jesličkám a přemýšlí, co by mohl Ježíškovi dát, aby mu udělal radost. „Už to mám. Ježíšku, já ti dám tu jedničku, co jsem dnes dostal z matematiky.“ Zdá se mu, jako by Ježíšek říkal: „Ale tu já nechci, dej mi něco jiného!“ Chlapec přemýšlí dál. „Tak ti dám ten krásný pohár, co jsem dostal za vítězství v plavání.“ „Ale ten já taky nechci, dej mi něco jiného.“ „Přinesu ti deku, aby ti nebylo zima...“ „Ale tu já nepotřebuji!“

(Katecheta si může vymýšlet, co všechno chlapec chce přinést.) Nakonec Ježíšek říká: „Dej mi své hříchy! Všechny, i ty, o kterých nikdo neví!“ Chlapec se poleká: „Hříchy? Něco tak ošklivého by ti udělalo radost?“ „Ano, hříchy. Právě kvůli tomu jsem přišel na svět, aby byly všem lidem odpuštěny hříchy. Kdybys mi je nedal, narodil bych se zbytečně.“

MaŠ

TEST ZNALOSTÍ: DESATERO – 3. přikázání

1. Který den slavili a dodnes slaví židé jako den zasvěcený Hospodinu?
 - a) pátek
 - b) sobotu
 - c) neděli
2. Jak se jmenuje den odpočinku židů?
 - a) šalom
 - b) šeol
 - c) šabat
3. Odkud se židé prvně dozvěděli, že mají slavit sváteční den?
 - a) z knihy Zjevení sv. Jana
 - b) ze slov Abrahámových
 - c) z Desatera, které dal Bůh Mojžíšovi
4. Kolikáté přikázání Desatera hovoří o slavení svátečního dne?
 - a) první
 - b) druhé
 - c) třetí
5. Který den slaví křesťané jako „den Páně“?
 - a) neděli
 - b) každý den
 - c) každou první sobotu
6. Jakou událost slaví křesťané pokaždé v den Páně?
 - a) Ježíšovo narození
 - b) Ježíšův křest
 - c) Ježíšovo zmrtvýchvstání
7. Co je nejdůležitější při věrném zachovávaní dne Páně?
 - a) sledování Křesťanského magazínu
 - b) účast na společném slavení mše svaté
 - c) modlitba Otčenáš
8. Co křesťané v den Páně dělat nemají?
 - a) práci a činnost, která není nezbytně nutná a byla by překážkou správnému prožití svátečního dne
 - b) mohou dělat cokoli bez omezení, jejich neděle se neliší od ostatních lidí
 - c) odpočívat
9. Existují výjimky, kdy je člověk omluven z účasti na mši svaté v neděli?
 - a) ne
 - b) ano
 - c) jedinou výjimkou je nemoc
10. Jak se tvoje neděle liší od ostatních dnů v týdnu? Podle čeho se pozná, že je to „den Páně“?

(každý se pokusí napsat)

MaŠ

PŘÍBĚHŮ NENÍ NIKDY DOST

❖ Rybář

Rybář sedí na pláži a dívá se na moře. Před tím donesl výsledek své namáhavé práce na trh. Jde kolem turista a ptá se ho: „Proč si nevezmeš půjčku od banky? Pak by sis mohl koupit motorový člun a chytit dvojnásobné množství ryb. To by ti vyneslo peníze na rybářský člun a mohl bys zaměstnat dalšího člověka. Lovil bys dvakrát denně a tvůj výdělek by se opět zdvojnásobil. Pak by sis mohl pořídit další člun, prodejnu na tržišti, další zaměstnance, rybí restauraci, továrnu na konzervy...“ Turistovi září oči.

„A pak?“ přerušil ho rybář.

„Pak už bys nemusel dělat nic. Seděl bys tady na pláži a díval by ses na moře.“

„A co dělám právě teď?“ pousmál se rybář.

Autora a pramen se nám nepodařilo zjistit

❖ O neděli zvířat

Zvířata se sešla jednoho pěkného rána na mýtině a začala se radit o problému s nedělí. Chtěli totiž mít – jako lidé – vlastní neděli. Neměli však stejný názor na to, co by mělo být obsahem tohoto dne. První se ozval král zvířat: „Je to velice jednoduché. Jde hlavně o dobré jídlo. Já bych si přál sníst každou neděli antilopu.“

Páv energicky namítl: „Proč, můj králi, právě jídlo? Důležitější jsou přece sváteční šaty. Já bych si přál na neděli šaty z duhových per.“

Nato se ozval lenochod: „Já v neděli potřebuji především klid, abych se mohl pořádně vyspat.“

Opice řekla: „Sto kokosových ořechů, dobrý strom na lezení a také pár lián na houpání mi bude úplně stačit.“

Prase krátce konstatovalo: Pěkné mastné bláto a dvě kapsy žaludů. Víc si nepřejí.“

Tak každé zvířátko předkládalo svá přání. Pán Bůh splnil všechny jejich prosby, ale zvířátka i dál neměla neděli jako lidé. Proč?

(Podle: L. Lencz, Blanka Kudláčová: Otčenáš a Desatoro, ako ich nepoznáme. Metodická pomocka pre animátorov a katechetov. Nové mesto, Bratislava 1994)

Už jste si koupili
barevné
PLAKÁTY
PRO KATECHEZI
A NÁBOŽENSKOU
VÝCHOVU?

Existují dvě sady:
velká (10) a malá (5).

Informujte se
na svém diecézním
katechetickém
středisku.

Odkazy na další příběhy použitelné k 3. příkazání:

Dvě závěti (*Příběhy psané životem, Portál, Praha 1994*).

Maličkost (*Živá voda pro duši, Portál, Praha 2001*).

Dva dřevorubci (*Živá voda pro duši, Portál, Praha 2001*).

VYLUŠTILI JSTE SPRÁVNĚ?4

- ☀ Správné řešení testu: 1b, 2c, 3c, 4c, 5a, 6c, 7b, 8a, 9b, 10 –
- ☀ Pamatuj na den odpočinku: Přicházíme na mši svatou kvůli Bohu, protože ON JE TU KVŮLI NÁM.
- ☀ Naše dary pro Ježíše: každý napíše dar podle vlastního mínění, nejde o luštění.

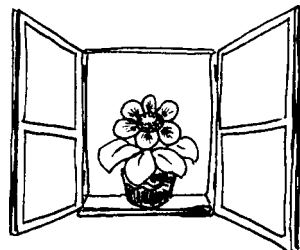
PEDAGOGICKÉ OKÉNKO

Co a jak s dospívajícími

Dnešní okénko věnujeme jedné z nejčastějších metod ve vyučování – diskusi. Pomáhá nám, aby katecheze dospívajících byla interaktivní a zapojila se celá skupina žáků. Nabídneme i několik rad, jak diskusi vést.

Diskuse

znamená volnou konverzaci. Dobře vedená diskuse upoutá a probudí aktivitu žáků. Už na začátku hodiny se dá využít krátké spontánní diskuse k nastartování vyučování. Diskuse umožňuje vyjádřit vlastní názory, vyslechnout ostatní ze skupiny a reagovat. Dává prostor

pro sdělení pocitů, nevolea pochybností o sobě a věcech víry. Přínos diskuse tkví i v tom, že žáci sami utvářejí své postoje, které v případě potřeby mohou pozměnit, a posuzují názory ostatních. Diskuse tak rozvíjí schopnost hodnotit a vyvozovat závěry.

Někteří katecheté se obávají, že v diskusi zazní nesprávné až nepřijatelné názory. Konfrontace s názory jiných ale může nastat pouze v případě, že odlišná stanoviska budou otevřeně vyslovena. Pro diskusi je vhodná nesoutěživá a objevná atmosféra, kde katecheta bere vážně a s úctou každý názor, aby nedošlo k zablokování žáků, a tím ke znemožnění diskuse.

Při diskusi lze vycházet z předem předložených faktů, z krátké přednášky, příp. použít různé příspěvky. Velmi důležité jsou vhodně položené otázky, jež vedou žáky k hlubšímu přemýšlení o diskutovaném tématu.

Aby diskuse nebyla ztrátou času a záplatou nepřipravené hodiny, měl by si katecheta stanovit cíle, kterých chce během diskuse dosáhnout. Na vytvoření plánu diskuse stačí jednoduchý seznam klíčových otázek. Diskusi usnadní i uspořádání prostoru tak, aby si všichni přítomní viděli do tváře – nejlépe uspořádání židlí do kruhu nebo kolem řady lavic.

Několik rad pro vedení diskuse

- Vytvořte takové podmínky, aby se mohli všichni účastníci snadno zapojit a vyjádřit svůj názor. Není nutné vstupovat s připomínkami po každém příspěvku.
- Příspěvek člena skupiny parafrázuje, aby cítil, že byl pochopen, a aby ostatní žáci mohli slyšet stručné shrnutí příspěvku (např. *Veronika říká, že...*).
- Ověřte si, zda pronesenému příspěvku rozumíte, nebo žáka požádejte, aby svůj příspěvek vysvětlil. (*Chceš říci, že...? Nejsem si jist, zda dobře chápu... Mohl bys nám to vysvětlit ještě jednou?*)
- Pochvalte zajímavý příspěvek prozrazující značnou hloubku porozumění. (*To je dobrá myšlenka. Jsem rád, žeš na to upozornil.*)
- Rozveďte určitý příspěvek do diskuse příklady, nebo navrhněte jinou možnost přístupu k danému problému. (*Tvůj názor přináší zajímavé postřehy. Možná by bylo užitečné...*)
- Podpořte spád diskuse zrychlením tempa, humorem, nebo v případě nutnosti povzbudte skupinu k větší aktivitě. (Např. *Vypadá to, že ve skupině máme spoustu skromných lidí! Ale nyní vás čeká úkol, zkuste přemýšlet a během 2 minut...*)
- Vyjádřete (zdvořile) nesouhlas s některým příspěvkem, nebo odhalte jiný úhel pohledu na dané téma, abyste podpořili další diskusi. (*Chápu, co máš na mysli, ale nejsem si jist, že je tomu tak vždy, jak to popisuješ. Má někdo z vás jinou, odlišnou zkušenost než Jirka?*)
- Přibližujte rozdílné názory žáků a uvolňujte napětí, které by mohlo vzniknout. (*Myslím, že názory Zuzany a Evy nejsou v rozporu, pouze se každá dívá na věc z jiného pohledu.*)
- Uvádějte jednotlivé myšlenky do souvislostí. (*Jak vidíme z obou příspěvků...*)
- Změňte způsob práce skupiny tím, že změníte metodu získávání příspěvků, nebo že skupiny vyzvete ke zhodnocení předložených myšlenek.
- Hlídejte délku příspěvků, aby se v čase vymezeném pro diskusi mohli vyjádřit všichni. Diskuse by neměla trvat déle než půl hodiny.
- Nenechejte mluvit více žáků najednou a nedovolte, aby došlo k vzájemnému osočování.

- Svůj názor na dané téma vyslovte teprve tehdy, když je diskuse u konce, případně ho neprozrazujte, aby žáky neodradilo vyjádření opačné názoru.
- Vyplynou-li z diskuse podstatné závěry, shrňte je a zaznamenejte. Nejlépe tak, aby je měli účastníci před očima na tabuli, nebo aby je dostali jasně formulované písemně na papíře.

Diskusní skupiny

Při velkém i menším počtu lze z žáků vytvořit dvojice či trojice, ve kterých budou žáci diskutovat tak, aby na základě této výměny názorů dokázali odpovědět na otázku, vyřešit problém, zvolit nejlepší variantu. V úvodu je dobré poskytnout žákům základní faktické informace, případně naznačit možné řešení problému. Téma vymezte skupinám srozumitelně a přesně. Popis úkolu napište na tabuli, nebo rozdejte na kartičkách. Skupinám můžete zadat různé, ale vzájemně související otázky. Každá skupina později seznámí ostatní se svou odpovědí. Tímto způsobem žáky motivujeme, protože každá skupina má zvláštní odpovědnost.

Skupiny pracují nejlépe, když jejich diskuse o problému trvají nejdéle 5 minut. (Někdy stačí minuta či dvě.) Každá skupina by měla mít právo na prezentaci svých názorů a výsledků diskuse. Pro „ospalou“ přednášku je skupinová diskuse vhodnou metodou k oživení.

Přestože je diskuse časově náročná a podstatně rychlejší je dětem nauku sdělit, diskutovat se vyplatí, obzvláště s mladými. Dospívající stojí o vzájemnou komunikaci jak mezi sebou, tak s dospělými. Nelekejme se zdánlivého neúspěchu diskuse, protože ke změně chování a názoru většinou dojde až tehdy, když se k diskusi a problémům v myšlenkách vrátíme.

*Upraveno podle knih: G. Petty, Moderní vyučování, Portál Praha 1996;
M. Silberman, 101 metod pro aktivní výcvik a vyučování, Portál Praha 1997.*

JiŠ

POSLEDNÍ SLOVO MAJÍ DĚTI

- ☺ Maminka se dvěma dětmi jde kolem kamenné brněnské katedrály.
Vysvětluje: „Děti, vidíte? To je katedrála!“
Chlapec (pravděpodobně syn zedníka) se znalecky podívá
a s mírným opovržením namítne: „Ani omítku to nemá!“
(autentický rozhovor přímo u katedrály odposlechl Iva Fukalová)
- ☺ „Kdo se první dozvěděl o tom, že se narodil Ježíšek?“ – „Ovčáci.“
- ☺ „Jak zní 2. přikázání?“ – „Koho, čeho, či.“
- ☺ „Jak zní 3. přikázání?“ – „Pohni, abys den sváteční světil.“

Pro Katechetický věstník dodáno od různých sběratelů

© Biskupství brněnské, Katechetické centrum, Petrov 8, 601 43 Brno
tel. 543 235 030, kl. 227 nebo 257, e-mail: kc.brno@biskupstvi.cz
www.biskupstvi.cz/kc

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 12332.

Redakce: Mgr. Marie Špačková, Jitka Šebková. Ilustrace: Iva Fukalová.
Jazyková korektura: RNDr. Josef Gerbrich.

Objednávky a změny adres hlaste svému Diecéznímu katechetickému centru
(podle příslušnosti k diecézi).

Vychází 9× do roka (během školního roku). Toto číslo bylo dáno do tisku 13. 12. 2002.

MLADÍK Z NAIMU

17.

Ježíš, jeho učedníci
a velký zástup lidí
přicházejí do jednoho města.
Právě z něj vynášejí mrtvého.
Je to jediný syn ženy,
která je vdovou.
Ježíš jí říká: „Neplač!“
Pak se obrací k mrtvému:
„Mládenče, pravím ti, vstaň!“

*Co se událo potom?
Kde se stal tento zázrak?
Co cítil Ježíš, když viděl
smutnou matku?*

Lk 7,11-17

SMRT JANA KŘTITELE

18.

Herodova manželka touží,
aby prorok, kterého uvěznili,
byl také popraven.
Když Herodes slíbí
při oslavě svých narozenin,
že splní její dceři
každé přání,
radí jí matka:
„Chtěj hlavu toho proroka!“

*O kterého proroka šlo?
Proč si Herodova manželka
přála jeho smrt?
Co pak udělali jeho učedníci?*

Mk 6,14-29

NASYCENÍ ZÁSTUPŮ

19.

Učedníci mají
pro velký zástup lidí
jen pět chlebů a dvě ryby.
Ježíš pokrm vezme, požehná,
láme a dává učedníkům.
Ti pak jídlo rozdělí ostatním.
Na všechny se dostane,
a ještě zbude.

*Kde a v kterou denní dobu
se tato událost stala?
Kolik lidí se nasytilo?
Kolik jídla ještě zbylo?*

Mk 6,30-44

JEŽÍŠ JDE PO VODĚ

20.

Učedníci se plaví lodí
do Betsaidy, zatímco Ježíš
se o samotě modlí.
K ránu jde Ježíš k učedníkům
po moři. Polekají se.
Petr chce jít za Ježíšem
také po vodě.
Najednou však dostane strach
a začne tonout.

*Proč se učedníci polekali?
Jak celá událost dopadla?
Co dělali a říkali po události ti,
kteří byli na lodi?*

Mt 14,22-33

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

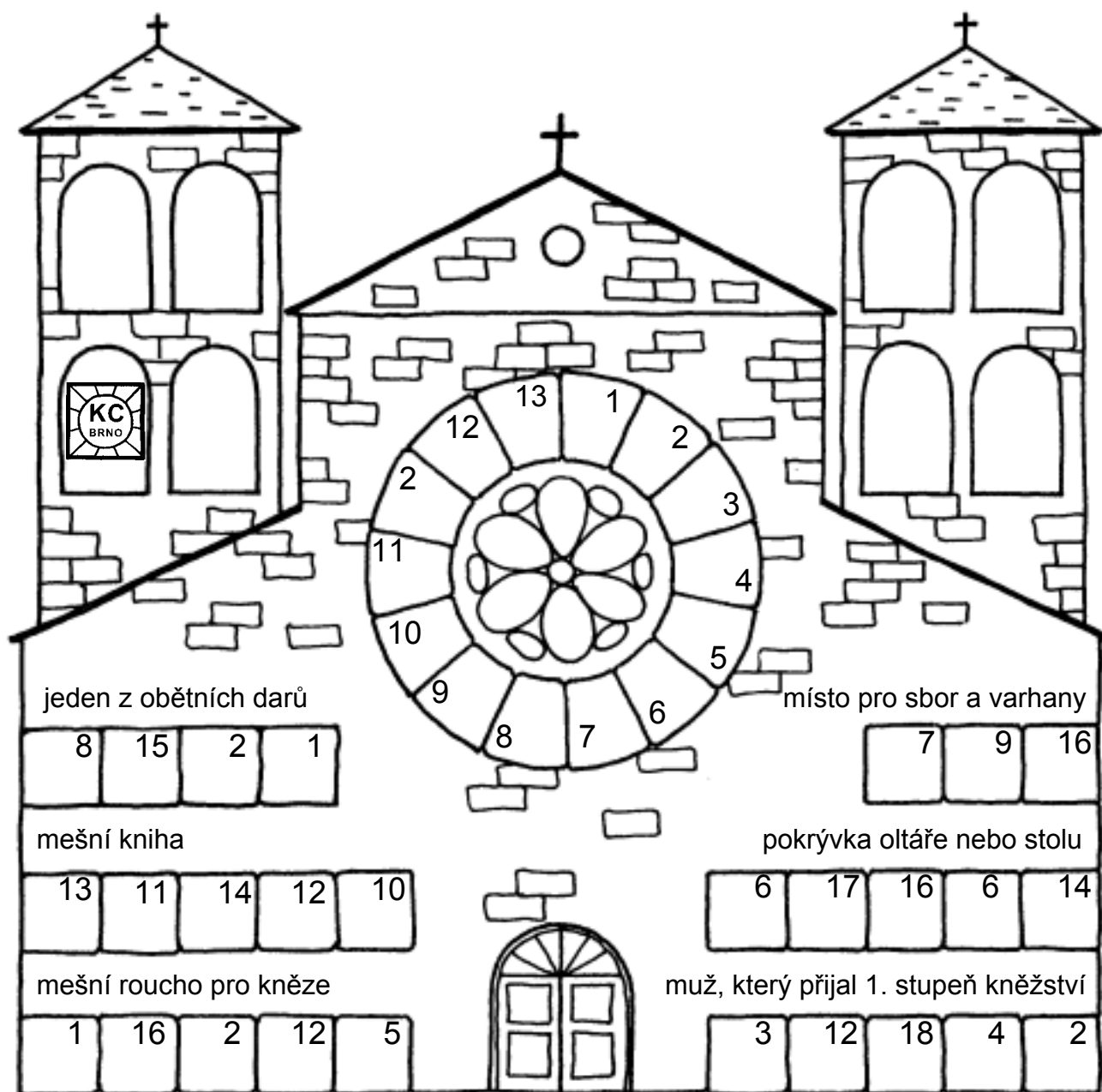

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

PAMATUJ NA DEN ODPOČINKU

Pro křesťany je neděle dnem, ve kterém Pán vstal z mrtvých. Proto ji církev od počátku vyhrazuje pro společné slavení eucharistie. V tento den bychom měli mít čas nejen pro Boha, ale i pro sebe, svoji rodinu a přátele.

V neděli přicházíme na mši svatou kvůli společenství ostatních věřících a kvůli Bohu, protože...

Návod: Vylušti pomocná slova, a pak doplň podle čísel písmena do tajenky (v kulatém okně kostela).

NAŠE DARY PRO JEŽÍŠE

V Písmu svatém čteme o tom, že mudrci šli za hvězdou, aby se poklonili narozenému Ježíšovi a předali mu své dary. Tuto událost slavíme o slavnosti Zjevení Páně (6. ledna).

Jaké dary mudrci přinesli, to víme. Ale jaké dary bychom Ježíšovi mohli přinést my? Co by mu udělalo radost? Pokuste se nad tím zamyslet a všechny své dary vepište do připravených balíčků.

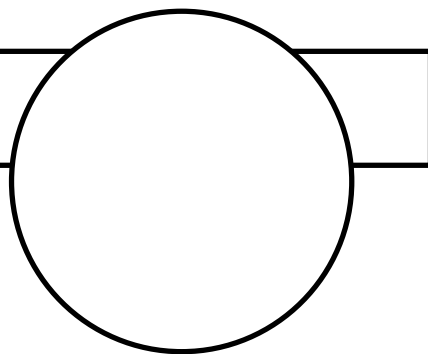

PROKOP

 <p>MÁME KLUKA!</p>		 <p>GLORIA GLORIA GLORIA</p>	
Kolem roku 970 se v Chotouni u Českého Brodu narodil zemanské rodině syn Prokop.	Ve škole na pražském Vyšehradě se mladý Prokop vzdělával. Vyučujícím jazykem zde byla staroslověnština.	Byl vysvěcen na kněze. Později se stal benediktinským mnichem.	Po určité době odešel do ústraní a stal se poustevníkem v sázavských lesích. Vedl asketický život.
 <p>CÍTÍM, JAK PRAČE KE SLAVĚ BOŽÍ POKOŘUJE ZLO VE MNĚ I KOLEM MNE.</p>	 <p>JE TU NEKDO?</p>	 <p>TADY BUDE KAPLE, TADY JÍDELNA...</p>	
Modlitbu střídal s prací. Mýtil les, obdělával půdu. Legenda vypráví, že lidé viděli Prokopa orat s čertem zapřaženým do pluhu.	Český panovník kníže Oldřich zabloudil při lovu a náhodou se setkal s Prokopem. Ten se stal jeho rádcem a zpovědníkem.	Oldřich věnoval Prokopovi území kolem Sázavy. Tak zde byl roku 1032 založen klášter. Prokop se stal jeho opatem.	
 <p>KÉŽ BY TATO SLOVA ZŮSTALA NEJEN NA PAPIŘE, ALE I V SRDCÍCH TĚCH, CO JE BUDOU ČÍST.</p>	 <p>VŠECHNO ČINTE KE SLAVĚ BOŽÍ!</p>	 <p>BUĎ POKORNÝ A NECHTĚJ LIDSKOU CHVÁLU, KTERÁ POMÍJÍ! ZPÍVAL JAKO ANDĚL!</p>	
V klášteře se pěstovala staroslověnská liturgie. Prokop učil mnichy písemnictví a také sám přepisoval knihy, kterým se říkalo evangeliáře a žaltáře.	Ve škole se učil také zpěv, malířství, sochařství a stavitelství. Prokop tak založil jednu z prvních uměleckých škol v Čechách.	Prokop byl přísný na sebe i na mnichy. Přesto nikdo z nich nepochyboval, že je má velmi rád.	
	 <p>BĚŽ, ODKUD JSI PŘÍŠEL! JA, GUT, ICH GEHE WIEDER NACH HAUSE!</p>		
Zemřel 25. března 1053. Byl pohřben ve svém sázavském chrámu. Husité však 1421 klášter zničili, a proto byly Prokopovy ostatky později převezeny do Prahy.	Prokopovým nástupcem byl německý opat. Legenda vypráví, že se mu sv. Prokop zjevil a vybídl ho k odchodu z kláštera.	Svatý Prokop je prvním Čechem, který byl slavnostně v Římě prohlášen za svatého. Bylo to v roce 1204. Jeho svátek slavíme 4. července.	

Náměty k promluvám s využitím předmětů všedního dne

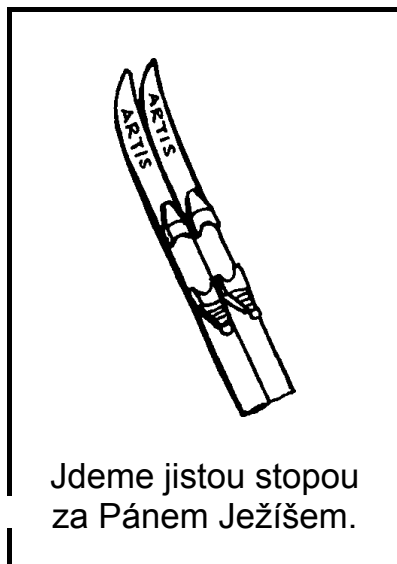
podle W. Hoffsümmerra

2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: Jan 1,35-42 (B)

Téma: *Následovat Ježíše*

Předmět: *Pár lyží*

Krátká úvaha předem: Ve slovech evangelisty Jana je skryto velké drama hledání a nalézání. I dnes jsou lidé, kteří o Ježíši nejen slyší a čtou, ale zaslechnou také slova: „Pojďte a uvidíte!“

Námět k promluvě: Kněz přinese pár lyží (běžky). Děti samy vědí, jak se lyže používají. Aby lyžař přijel co nejrychleji a s co nejmenší námahou do cíle, musí se držet vyjeté stopy. Pokud z ní vypadne, zaboří se do hlubokého sněhu a může se pohybovat jen s námahou. A to ještě v lepším případě! Také se stane, že spadne a může se i zranit! Ztratit stopu je zkrátka nebezpečné.

V dnešním evangeliu jsme slyšeli o tom, jak Pána Ježíše následovali první učedníci. Nejdříve byli učedníky Jana Křtitele. Ale Jan sám je upozornil na Ježíše a naznačil jim, že je to ten slíbený Mesiáš. Řekl o něm: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa. To je ten, o němž jsem řekl, za mnou přichází někdo větší.“ A tak Ondřej, Šimon, Jan, Jakub i další následovali Ježíše.

Jana Křtitele bychom mohli přirovnat k tomu, kdo první vyjel stopu pro Pána Ježíše a jeho následovníky. A touto stopou bychom měli „jet“ také my, abychom bezpečně dorazili do cíle.

Úkol: Při lyžování si všimnout stopy a vzpomenout si na to, o čem jsme dnes mluvili.

3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: Mk 1,14-20 (B)

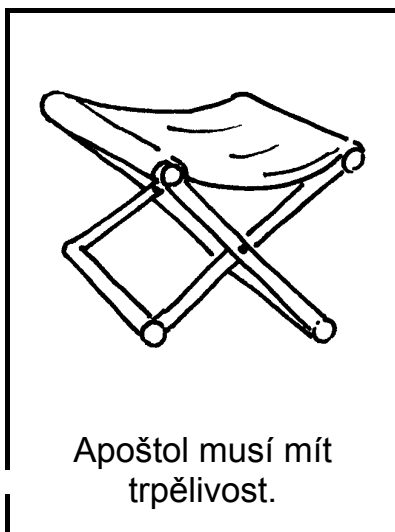
Téma: *Povolání učedníků*

Předmět: *Rybářská stolička*

Krátká úvaha předem: Obrátit se znamená věřit evangeliu, tzn. ukřižovanému a vzkříšenému Kristu. Slyšet toto volání a následovat ho, to je Boží dar.

Námět k promluvě: Kněz přinese rybářskou stoličku (nebo podobnou židličku). Ptá se, co musí umět rybář. Musí poznat, kdy a kde je vhodné lovit, musí připravit vhodnou návnadu, ale především musí mít trpělivost. Rybář sedí hodiny a hodiny tiše na břehu a čeká. Jeho činnost

někdy přinese, ale někdy také nepřinese úspěch. Proto se rybářům říká „tiší blázni“. Sedí na břehu navzdory počasí i nejistému výsledku své práce.

V dnešním evangeliu jsme slyšeli také o rybářích, ale o „rybářích lidí“. Pán Ježíš totiž šel kolem Galilejského moře a uviděl tam, jak loví v moři Šimon a jeho bratr Ondřej. Byli rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ Oni nechali své sítě a šli za Ježíšem. Pak ještě povolal Zebedeovy syny Jakuba a Jana. I oni opustili loď se svým otcem a odešli za Ježíšem. Stali se jeho nejbližšími apoštoly. Díky nim později uvěřilo mnoho lidí.

I my jsme byli povoláni, abychom se stali Ježíšovými apoštoly. K tomu potřebujeme podobné vlastnosti, jaké mají rybáři – obzvlášť trpělivost!

Ptáte se, jak se můžeme stát apoštoly? Nemusí to být nic mimořádného, nebudeme někde kázat nebo dělat zázraky. Apoštol je ten, kdo má rád Pána Ježíše, dává druhým dobrý příklad, nemyslí na sebe, ale dokáže udělat pro druhé něco navíc, i když to stojí námahu. Pán Ježíš totiž nikdy apoštolům neslibil lehký a pohodlný život. Proto nám tato rybářská stolička dnes připomíná, že jako apoštolové musíme mít trpělivost – nejdříve sami se sebou, a pak také s druhými lidmi. Pán Ježíš ji má s námi také.

Úkol: Udělat něco na procvičení trpělivosti.

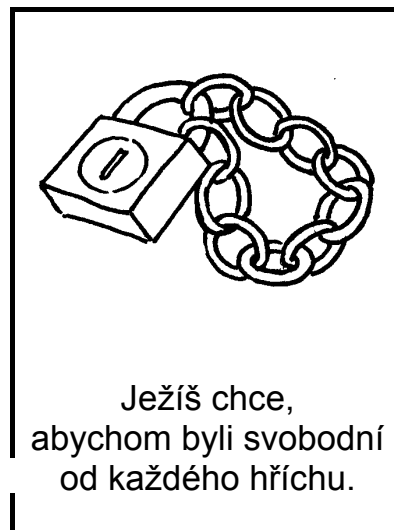
4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: Mk 1, 21-28 (B)

Téma: Uzdravení posedlého

Předmět: Řetěz se zámkem

Krátká úvaha předem: Lidé žasnou nad Ježíšovým učením, cítí jeho moc. Ježíš jim ukazuje, že dokáže člověka osvobodit od každého područí.

Námět k promluvě: Kněz přinese řetěz se zámkem. Vybere některé z dětí a na něm demonstruje, co to je, když je člověk spoután. Nemůže se svobodně pohybovat, nemůže pořádně nic dělat. Takový život musí být strašný. A představte si, že takto spoutaní lidé žijí, i když jejich pouta jsou jakoby neviditelná. Možná ani oni sami o nich nevědí.

Co je tak spoutává? Hřích a závislosti. Člověk může být závislý na mnoha věcech: na alkoholu, cigaretách, drogách, televizi, hrách, počítači, jídle, pohodlí, požitcích všeho druhu, ale také na pochvale, chlubení, na známkách, výkonech, úspěchu, lidech atd. Ty věci, které jsme si vyjmenovali, nejsou vždycky špatné, mohou být dokonce velmi dobré, ale nemají nad námi vládnout.

O čem jsme slyšeli v dnešním evangeliu? Pán Ježíš přišel v Kafarnau do synagogy a učil jako ten, „kdo má moc“. Všichni žasli. Byl tam i člověk posedlý nečistým duchem. Svatý Marek nenapsal, jak se jeho posedlost projevovala. Možná nějakými neslušnými výkřiky, možná jinak. Po uzdravení Pánem Ježíšem se muž choval normálně. Takové uzdravení by potřebovali mnozí

lidé, dokonce i některé starší děti. Dnes na nás totiž hodně často útočí takový „nečistý duch“. Vidíme třeba neslušné obrázky, neslušné pořady v televizi, slyšíme neslušná slova, neslušné vtipy a někteří lidé mají i neslušné – nečisté myšlenky. To všechno nám může náš rozum i naše srdce zatemnit a zavalit špínou tak, že už nedokážeme myslet a chovat se čistě a svobodně.

Ale Pán Ježíš má moc nad každou nečistotou, nad každou závislostí. Tento řetěz se zámkem ať nám připomene, že Ježíš má klíč k naší svobodě. Může nás očistit od každého hříchu.

Úkol: Pomodlit se Zdravas Maria. Maria je nejčistší ze všech lidí.

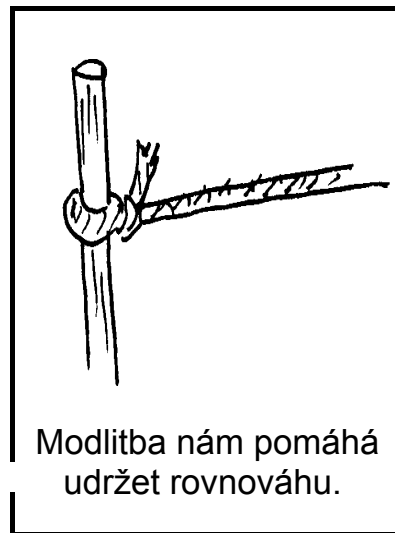
5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: Mk 1,29-39 (B)

Téma: *Ježíš se nasazuje pro druhé, ale také sám čerpá*

Předmět: *Lano*

Krátká úvaha předem: Ježíš se plně angažuje pro lidi, se kterými se setkává, ale přitom stále znovu čerpá v tiché modlitbě sílu ze společenství s Otcem.

Námět k promluvě: Viděly děti provazochodce? Nebo o něm alespoň četly? Co je pro něj důležité, aby při chůzi po provaze nespádl? Udržet rovnováhu. Zkusíme si to na zemi. Na podlahu položíme silné lano (příp. kládu) a děti po něm zkoušejí přejít. Přitom musejí oběma rukama vyvažovat rovnováhu. Ptáme se jich na jejich pocity.

Modlitba nám pomáhá udržet rovnováhu.

I v životě musíme držet rovnováhu. Člověk potřebuje jak práci, tak odpočinek. Kdyby jedno chybělo, dříve či později se to projeví. To věděl i Pán Ježíš.

V dnešním evangeliu jsme slyšeli, že uzdravil Šimonovu tchyni z horečky. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. Bylo to v Kafarnau. Uzdravil mnoho nemocných. Jistě byl velmi unavený, ale brzy ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven na opuštěné místo, aby se tam modlil.

Práce a modlitba! Ježíš věděl, že všechno má od svého nebeského Otce. Proto potřeboval ze spojení s ním načerpat sílu. To bychom si měli zapamatovat i my. Všechno, co máme a dokážeme, je dar od Boha. Bez něho nemůžeme dělat nic. Proto potřebujeme žít vyváženě. Nemůžeme stále jen pracovat nebo něco dělat, i když je to dobré. Musíme si také udělat čas na modlitbu, jinak bychom brzy neměli sílu na nic a naše činnost by byla prázdná.

Úkol: Nezapomínat na modlitbu.

6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: Mk 1,40-45 (B)

Téma: *Uzdravení malomocného*

Předmět: *Lidská ruka*

Krátká úvaha předem: Koho se Ježíš dotýká, ten je uzdraven. Uzdravuje i ty, které ostatní odepsali, se kterými se už nepočítá – malomocné.

Námět k promluvě: Dnes se spolu podíváme na jeden podivuhodný předmět. Kněz řekne přítomným, že ho však nepřinesl, protože ho má každý s sebou. Je to lidská ruka. Co všechno ruka dokáže? Mnoho dobrého, ale i špatného. Například umí pomáhat, ale dokáže také nečinně ležet v klíně. Umí pohladit, ale také pohrozit nebo dokonce uhdit. Umí pozdravit (podává se při setkání nebo představování), ale i zakrýt tvář. Umí se modlit i pracovat. Bez rukou by náš život byl velmi obtížný.

O čem jsme dnes slyšeli v evangeliu? Ježíš vztáhl ruku, dotkl se malomocného a uzdravil ho. Možná si řeknete, že dnes už mezi námi malomocní nejsou. Jak máme v tomto napodobovat Ježíše?

Malomocní byli v Ježíšově době ti, kterými všichni opovrhovali. Lidé si mysleli, že zhřešili buď tito nemocní sami, nebo jejich rodiče. Všichni se jich štítily a báli. Malomocní museli opustit své rodiny a nesměli se přibližovat k městu. Cítili se určitě hrozně opuštěni. A takoví lidé jsou mezi námi i dnes, i když netrpí malomocenstvím (leprou). Kolik je kolem nás opuštěných, osamělých, bez domova, vytlačených na okraj! Není někdo takový i v naší blízkosti, dokonce třeba někdo z našich nejbližších?

Děti jistě znají někoho ve své třídě, s kým nikdo nechce kamarádit – třeba jen pro barvu pleti, druh oblečení, vzhled (např. tloušťka). K těmto lidem bychom my měli přijít jako Ježíš a ukázat jim, že je máme rádi, protože i Ježíš je má rád.

Úkol: Spřátelíme se s někým, s kým se nikdo nekamarádí.

7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: Mk 2,1-12 (B)

Téma: Uzdravení ochrnutlého

Předmět: Tabule, křída a houba

Krátká úvaha předem: Ježíš chce uzdravovat především nitro člověka. Nechce pouze ukazovat svoji moc, ale přináší dobrou zprávu o odpuštění hříchů.

Námět k promluvě: Dnes se spolu podíváme na tuto tabuli. Mohli bychom na ni napsat hříchy své i hříchy všech lidí. Děti mohou jmenovat něco, co je hřích, a napíšeme to křídou na tabuli. Hřích není jen vykonání nějakého zla, ale také opomenutí dobra nebo nedbalost! Ježíš svou láskou hřích smazal (vezmeme houbu, a tabuli smažeme).

V evangeliu jsme slyšeli o uzdravení ochrnutlého. Ježíš mu nejdřív odpustil hříchy, a pak ho i uzdravil. Ukázal tak, že mu jde nejen o zdraví těla, ale především o zdraví duše. A protože věděl, že s hříchem budeme bojovat stále znovu, ustanovil pro nás svátost, ve které nám Ježíš hříchy stále odpouští, když jich litujeme. Vědí děti, jak se tato svátost jmenuje?

Úkol: Poprosit Pána Ježíše o odpuštění hříchů a poděkovat mu za svátost smíření.

MaŠ

PŘÍLOHA

pro brněnskou diecézi

Č. 5 Školní rok 2002/2003 – leden

Milé katechetky a katecheté,

děkujeme Vám všem, kteří jste se zúčastnili setkání katechetů naší diecéze 23. listopadu 2002 na Biskupském gymnáziu v Brně. Děkujeme i Vám, kteří jste přijet nemohli a podpořili jste nás svými modlitbami. Náš listopadový „summit“ byl opravdu mimořádný. Zúčastnilo se ho na 270 lidí, což je zatím historický rekord.

Někteří nám hned po setkání spontánně telefonovali či psali své dojmy, jiným jsme položili otázku: ***Co vás na letošním diecézním setkání katechetů zaujalo či obohatilo?*** Z odpovědí vybíráme:

- Poctivá připravenost jak organizátorů z Katechetického centra v Brně, tak i všech přednášejících. P. Miloslav Kabrda nám velmi věcně odpověděl, jak by měl vypadat duchovní rozměr katechety na začátku 3. tisíciletí. Usnutí bylo vyloučeno! Velmi podnětné byly jak přednáška MUDr. Krausové, tak vstup dvou Nezbedů (k práci katechety patří i to, aby seznamoval děti s vhodnou četbou; ta je v dnešní době skutečnou Popelkou), bar Krásný ztráty i odpolední Advent. Při závěrečném slavení mše svaté projevil dokonce otec biskup Vojtěch Cikrle přání sedět mezi našimi žáčky v hodině náboženství. Nebylo by to prima?

Marie Veselá, Brno-Husovice

- Setkání bylo v pravý čas, už jsme to moc potřebovali. Zaujal mě otec Kabrda, který zdůraznil potřebu znalosti nauky, tedy solidního vzdělání. Měl jsem chuť vyskočit k mikrofonu a povzbudit všechny ke studiu teologie. Pak se mi moc líbila závěrečná mše svatá – to byla špica! Kdyby to bylo možné, přimlouval bych se za to, aby na příštím setkání byl k dispozici někde ve třídě kněz k osobním rozhovorům a zpovědím. Ale možná to patří k jinému druhu setkání...?

Václav Duroň, Lovčice

- Setkání ve mně zanechalo spoustu pěkných vzpomínek a povzbuzení. Chtěla bych pochválit všechno, a to po zásluze. Hodně mne zaujal diskusní pořad Radka Mezulánika Krásný ztráty s otcem Jiřím Kaňou a Evženem Valovičem. Byl velmi vtipně pojat, a přitom jsem se dozvěděla mnoho informací. Dalším pěkným pohlazením pro mě byly odpolední náměty k Adventu. Je vidět, že hodiny náboženství lze snadno a lehce obohatit, jen vědět jak a nebát se, že něco pokazím. Mnoho (i starších) katechetů si to nejen vyzkoušelo, ale i dobře obstálo. Sice krátkou vložkou, ale přesto hodně inspirující bylo seznámení otce M. Dundy s Květinkou z Louky. Ukázal nám, jak tento časopis jednoduše používat. Díky všem, kdo se na setkání podíleli.

Jindřiška Cihlářová, Brno-Řečkovice

- Hodně se mi líbila přednáška MUDr. Krausové, byla aktuální. U otce Kabrdu mě trochu překvapil jím prezentovaný přístup k ekumeně, ale věřím tomu, že to měl být pouze žert pro zpestření. (...) Odpolední program byl také zajímavý, ale řekla bych, že neuchvátí současnou mládež, možná

jen tu nejmenší. Alespoň já mám takové zkušenosti. Celkově musím konstatovat, že to nebyla ztráta času.

Valaškovčáková Hana, Brno

- Především díky za to, že jsme se sešli, mohli se sdílet a zjistit, že radosti a problémy máme všichni. To je vždycky povzbuzením. Otec Miloš Kabrda nám vtiskl krásné pravidlo: katecheta potřebuje znalost víry, modlitbu a život z víry. To znamená: přijmout, promodlit, a pak hlásat. Vděčně jsme přijali plakáty, a už s nimi pracujeme. Sestra Dominika Krausová nám udělala sondu do současného člověka a jeho problémů. Připomněla nám nutnost udělat si pořádek na své vlastní lodi, ale také nám představila současné lidi, které evangelizujeme a katechizujeme. Mně osobně zde chyběla koncovka, tj. poukaz na východisko. Co s tím? Možná by pomohla eventuální diskuse. Celé odpoledne (náměty pro Advent) bylo velice krásné, ale těžko realizovatelné, alespoň v našich podmínkách. Metody jsou velmi náročné na přípravu, materiál a soustředěnost dětí. A moc inspirující byly lucerničky!

Helena Malášková, Ostrovačice

- Nejvíce se mi na setkání líbila pestrost a rozmanitost. Viděli jsme nejeden druh projevu – přednášku, scénku, program u barového pultu – a to je pro katechety dobré!

Marie Oujezdská, Brno-Židenice

- Oslovily mě obě dopolední přednášky, které byly velmi věcné a podnětné; líbilo se mi interview v baru, a vůbec celková organizace a nápaditost programu.

Jana Štouračová, Brno-Komín

- Líbila se mi přednáška pí Krausové; takto popsané spektrum problémů jsem dosud neslyšela. Zajímavý byl i bar Krásný ztráty. Na odpoledním programu jsem ocenila, že byl praktický.

Eva Kořínková, Uhřetice u Kyjova

- Za všechny z Hustopečí a okolí mohu říct, že nás nejvíce oslovila přednáška otce Kabrdy. Výborný nápad byly Krásný ztráty. Ocenili jsme, že otec Jiří tak mohl vlastně mluvit se všemi. (...) Celkový dojem ZA 1*! Ještě jednou díky.

Eva Madronová, Hustopeče

- ... Také chválím oběd. Dva řízky!

Marie Fidlerová, Brno-Líšeň

- Zůstala mi v paměti doporučení otce Kabrdy – výborné! Také dr. Krausová s jasným pohledem na dnešní dobu. Škoda, že měla málo času, chtělo to více probrat... Krásný ztráty byly zpestřením a pro mě přínosem ve vzhledu do celé organizace katecheze. Moc se mi líbí plakáty a adventní lampy pro děti. I scénka byla super. Odpoledne s šátky se mi zdálo moc sladké, ale možná pro menší děti to mnozí využijí.

Helena Kohoutková, Brno-Líšeň

- Nevíc mě oslovila přednáška paní Krausové a průvod s obětními dary, který nádherně spojil katechetickou aktivitu s obětí Kristovou. Cítila jsem, že všechna má snaha je spojena s Církví a s Kristem, a to dává velkou sílu! Děkuji.

Anežka Roszkowska, Učednice Božského Mistra, Brno

- Sobotní setkání katechetů bylo velice pěkně a dobře připraveno. Přiznám se, že nejvíce jsem se těšila na přednášku P. Kabrdy. Nezklamala, byla úžasná. Díky za humorně servírované nedostatky a problémy nás všech. Setkání pro mě – žijící uprostřed nevěřících – je rozhodně povzbuzením pro další práci. I když teď kvůli nástupu do zaměstnání nemohu náboženství vyučovat, rozhodně se k tomu chci vrátit.

Barbora Švehlová, Mokrý

- Velmi se mi líbily obě dopolední přednášky. Celé setkání pro mě bylo povzbuzující.

Božena Javorová, Brno-Židenice

- Letošní setkání katechetů mě obohatilo novým pohledem na bludy ve společnosti. Zaujala mě výchova prožitkem od „Ostravaček“ jako inspirace ani ne tak do hodin náboženství, jako pro menší společenství.

P. Pavel Křivý, Podivín

Tolik vaše názory. Ze strany KC se k celkovému zhodnocení vrátíme asi ještě příště.

DALŠÍ INFORMACE KATECHETICKÉHO CENTRA

➤ **Kazety z diecézního setkání katechetů.** Všechny dopolední přednášky a vstupy se nahrávaly. (Bohužel u přednášky dr. Krausové chybí začátek – asi 3 minuty.) Zájemci si mohou objednat:

- CD ve formátu MP3 (lze přehrát pouze na počítači s přehrávačem) za 40 Kč,
- 3 „normální“ CD (1. Úvod, P. Kabrda + scénka + Nezbeda. 2. Krásný ztráty. 3. MUDr. Krausová) po 40 Kč,
- 2 magnetofonové kazety (1. P. Kabrda + scénka + Nezbeda. 2. MUDr. Krausová + Krásný ztráty) po 60 Kč.

Kazety ani CD zatím nemáme, ale objednáme je podle Vašeho zájmu. Nejlepší způsob je mailem: kc.brno@biskupstvi.cz. Ani jiné druhy kontaktu však nevylučujeme.

➤ Nabídka plakátů pro katechezi

Biskupství brněnské vydalo ve spolupráci s nakladatelstvím Portál plakáty pro názornou katechezi a náboženskou výchovu dětí. Plakáty o velikosti 48 x 67 cm jsou barevné, na křídovém papíře, složené do formátu B5. Jsou uspořádány do dvou sad. První obsahuje 10 plakátů a je vhodná zvláště pro mladší školní věk. Druhá obsahuje 5 plakátů pro starší školní věk, příp. i mládež. Ke každé sadě přísluší brožura s texty. Tyto texty nejsou přímo metodikou, ale mohou často pomoci k pochopení uspořádání a stylu plakátů. K některým tématům nabízejí mj. také kvíz k ověření znalostí.

Plakáty a text brožur zpracovala na základě italských originálů (vyd. Elledici Torino) Mgr. Marie Špačková. Lze je zakoupit nebo objednat na adrese: Biskupství brněnské, Katechetické centrum, Petrov 8, 601 43 Brno, tel. 543 235 030, e-mail: kc.brno@biskupstvi.cz.

Cena za sadu 10 plakátů 200 Kč, za 5 plakátů 150 Kč. Za obě sady společně 320 Kč.

Tato pomůcka může být dobrou pomocí pro každého, kdo se jakýmkoliv způsobem podílí na katechezi nebo náboženské výchově dětí či mládeže. Zvláště pro současnou generaci, formovanou audiovizuálními médii, je škola bez názorných materiálů nemyslitelná. Plakáty by tedy neměly chybět v žádné farnosti. Jistě budou i vítaným a vhodným vánočním dárkem pro katechetky a katechety.

První sada (10 plakátů), vhodná zvláště pro mladší školní věk, obsahuje:

1. Bůh je Stvořitel a Otec všech (ke katechezi o Bohu – Stvořiteli a Otci)
2. Bůh Otec je stále s námi (ke katechezi o Bohu Otci, který je stále s námi, a o modlitbě)
3. Přichází Ježíš (ke katechezi o Ježíšově narození a dětství)
4. Co Ježíš říká a jak žije (ke katechezi o Ježíšově životě a poselství)
5. Ježíšova smrt a zmrtvýchvstání (ke katechezi o Ježíšově velikonočním tajemství)
6. Církev je Boží rodina (ke katechezi o církvi)
7. Jsme Boží děti (ke katechezi o svátosti křtu)
8. Slavíme Eucharistii (ke katechezi o svátosti eucharistie)
9. Žijeme jako Boží děti (ke katechezi o křesťanském způsobu života)
10. Bůh nám odpouští (ke katechezi o svátosti smíření)

Druhá sada (5 plakátů), pro střední školní věk, příp. i mládež, obsahuje:

1. Bible a její knihy (plakát pro základní seznámení s Knihou knih).
2. Ježíšova země (mapa Izraele s obrázky pro lepší pochopení evangelia).
3. Ježíš v Jeruzalémě (plánek Jeruzaléma pro poznání důležitých událostí Ježíšova života).
4. Maria a její život (skrže ikonu a obrázky k odhalování tajemství života Panny Marie).
5. Liturgický rok – cesta církve (symbolická cesta s příslušnými dobami a slavnostmi)

➤ **Betlémské světlo.** Stejně jako v minulých letech přivezou toto světlo skauti do Brna z Vídně, kde ho převezmou v sobotu 14.12.2001. Betlémské světlo bude přineseno v obětním průvodu při

mši sv. v 9 hodin v brněnské katedrále v neděli 22.12.2001. Zájemci z Brna a okolí si je budou moci převzít před katedrálou po skončení mše sv. do 11 hodin.

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA VLAKY V SOBOTU 21. PROSINCE 2002	
R 670 Vysočina	Brno (05:20) — Kuřim (05:39) — Tišnov (05:47) — Křižanov (06:09) — Žďár nad Sázavou (06:27) — Havlíčkův Brod — Kolín — Praha — Karlovy Vary.
R 433 Beskyd	Brno (05:51) — Vyškov na Moravě (06:27) — Kojetín — Přerov — Ostrava — Český Těšín — Třinec.
R 870	Brno (05:50) — Adamov (06:04) — Blansko (06:12) — Skalice nad Svitavou (06:24) — Letovice (06:32) — Svitavy — Česká Třebová — Ústí nad Orlicí — Hradec Králové.
R 905 Praděd	Brno (06:00) — Luleč (06:33) — Vyškov na Moravě (06:41) — Prostějov — Olomouc — Hanušovice — Jeseník.
R 723 Javořina	Brno (07:52) — Slavkov u Brna (08:18) — Bučovice (08:28) — Kyjov (08:52) — Veselí nad Moravou — Uherský Brod — Vlárský průsmyk.
R 664 Junák	Brno (15:40) — Náměšť nad Oslavou (16:25) — Studenec (16:33) — Třebíč (16:50) — Okříšky (17:03) — Jihlava (17:36) — Kostelec u Jihlavy (18:05) — Horní Cerekev — Jindřichův Hradec — České Budějovice — Strakonice — Plzeň.
R 677	Brno (15:41) — Vranovice (17:57) — Břeclav (18:18) — Hodonín (18:43).

➤ **Tříkrálová sbírka.** Již potřetí bude počátkem roku 2003 probíhat celostátní Tříkrálová sbírka. Tuto veřejnou sbírku pořádá Sdružení Česká katolická charita. Jako katecheté se s mládeží jistě zapojíte. Bližší informace budou na farách.

➤ **Biblická soutěž.** Pedagogické středisko v Hodoníně pořádá už 10. (jubilejní) ročník soutěže BIBLE A MY. Hlavními iniciátory a organizátory jsou věřící pedagogové i duchovní. Soutěž probíhá ve čtyřech kategoriích: I.: 1. až 5. třída, II.: 6. a 7. třída ZŠ a odpovídající třídy víceletých gymnázií, III.: 8. a 9. třída a odpovídající třídy gymnázií, IV.: střední školy.

Má 3 kola: základní (do konce ledna 2003), okresní (koncem března 2003) a regionální (13. května 2003). Bližší informace, které jsme obdrželi od organizátorů, vám na vyžádání můžeme poslat poštou nebo v elektronické podobě. Pokud byste chtěli, aby se vaše třída do soutěže zapojila, bylo by třeba „rozběhnout“ základní kolo na škole, kde učíte. Potřebné podklady a informace k tomu je ochoten vám poskytnout ing. Jiří Hrabovský, tel. 545 552 123, e-mail: jhrabovsky@atlas.cz.

➤ **Studium etické výchovy.** Zájemci o 3-semestrální kurz etické výchovy, který má akreditaci MŠMT, se mohou přihlásit na adrese: Bohunka Podolská, ředitelka CVC Lány 3, Brno-Bohunice, tel. 547 240 937, mobil 606 549076, e-mail: lany@luzanky.cz. Studium je vhodné pro pedagogické pracovníky MŠ, ZŠ, ŠD, SŠ a studenty VŠ. Kurz byl sice už zahájen, ale ještě je volná kapacita. Zájemci se musí rozhodnout nejpozději do konce roku. Kurz je rozvržen do 12 dvoudenních seminářů (pátek + sobota). Součástí studia je povinný výjezdní letní 4-denní seminář začátkem srpna 2003. Studium je zakončeno zkouškami a obhajobou závěrečné práce. Cena celého třísemestrálního kurzu je 7.500 Kč + studijní materiály + vždy strava při konání semináře.

Přejeme Vám požehnané Vánoce.
Ať ten, který se stal „Bohem s námi“
naplní Vaše srdce a Vaše domovy svou láskou.

Marie Špačková + Iva Fukalová + Jitka Šebková

